

προς
Υπαρχο Ναυτιλίας &
Τουρισμού

Αναφορά
Ολγα Κεφαλογιάννη

ΠΡΟΣ Βουλευτή Ρεθύμνου
ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΟ Παύλο Γερουλάνο.

24.11.2010

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Σύλλογος Καταστηματαρχών Παραλιακής Λεωφόρου
Ρεθύμνου (υπό σύσταση)

ΚΟΙΝΟΠΟΙΟΥΜΕΝΟ:

1. Πολιτικό Γραφείο Υφυπουργού Προστασίας του Πολίτη
κου Εμμ. Οθωνα.
2. Πολιτικό Γραφείο Βουλευτή Ρεθύμνου κας Όλγας
Κεφαλογιάννη.
3. Δήμαρχο Ρεθύμνου κο Γ. Μαρινάκη.

ΠΑΒ

1792

29 NOV. 2010

Αξιότιμε Κε Υπουργέ,

Α. Όπως έχουμε επίσημα ενημερωθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Ρεθύμνου, φορέα διαχείρισης της χερσαίας ζώνης του Λιμένα Ρεθύμνου, στην οποία συμπεριλαμβάνεται και η παραλιακή λεωφόρος της πόλης [οδός Ελευθερίου Βενιζέλου] εκκρεμεί ενώπιόν Σας προς αποδοχή και έκδοση σχετικής Υπουργικής Απόφασης η σχετική Γνωμοδότηση του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου, σύμφωνα με την οποία διαφοροποιούνται τα μορφολογικά, οικονομικά και εμπορικά δεδομένα για την παραχώρηση κατόπιν ανταλλάγματος χώρων της χερσαίας ζώνης Λιμένα του Ρεθύμνου στα έχοντα προβολή στην παραλιακή Λεωφόρο καταστήματα, πραγματικότητα που υφίσταται εδώ και δεκαετίες και στα πλαίσια της οποίας αφενός μεν εξυπηρετούνται οι πολυάριθμοι επισκέπτες του Ρεθύμνου και αφετέρου συντηρούνται δεκάδες επιχειρήσεις με ότι αυτό συνεπάγεται για την οικονομική ζωή της πόλης

[εκατοντάδες εργαζόμενοι, προμηθευτές, έσοδα από μισθώματα], αλλά και το ίδιο το Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο του Ρεθύμνου, το οποίο ετησίως αποκομίζει ένα εξαιρετικά σημαντικό ποσό από τα ανταλλάγματα χρήσης των ως άνω

χώρων, κρίσιμο τόσο για τη συντήρησή του όσο και για την παραγωγή έργου στον τομέα της ευθύνης του.

Β. Οι αναφέροντες είμαστε κατ' αποκλειστικό επάγγελμα έμποροι, μισθωτές καταστημάτων πώλησης ειδών λιανικής επί της Ελ. Βενιζέλου της πόλης του Ρεθύμνου [καταβάλλοντες ένεκα της προφανούς εμπορικότητας της περιοχής ιδιαίτερος υψηλά μισθώματα και απασχολούντες προσωπικό] στους οποίους κατά τις κείμενες διατάξεις και επί σειρά ετών, που υπερβαίνουν κατά μέσο όρο τα δεκαπέντε έτη, παραχωρείται στην προβολή των καταστημάτων μας το αναλογούν σε ένα έκαστο εξ ημών τμήμα του κοινοχρήστου χώρου της χερσαίας ζώνης Λιμένα, καταβάλουμε δε το ετησίως καθοριζόμενο αντάλλαγμα.

Γ. Προκαταβολικά, πρέπει να Σας εκθέσουμε ότι η ασφαλής και λειτουργική, άρα και βιώσιμη, χρήση της χερσαίας ζώνης Λιμένα της πόλης του Ρεθύμνου, προϋποθέτει λόγω καιρικών συνθηκών που κατά το μεγαλύτερο μέρος του έτους είναι ιδιαίτερα έντονες [ισχυροί άνεμοι, έντονη ηλιοφάνεια με υψηλότερες θερμοκρασίες] την ύπαρξη στεγάστρων/σκιάστρων, τα οποία υφίστανται και σήμερα και τα οποία –υφιστάμενα σκιάδια- έχει κατασκευάσει ο Δήμος Ρεθύμνου στις προσόψεις των καταστημάτων μας ήδη από το έτος 1995. Σήμερα λοιπόν, επειδή κατά την υποκειμενική κρίση των αρμόδιων για την διαχείριση της χερσαίας ζώνης Λιμένα οργάνων διά των στεγάστρων αυτών προσβάλλεται η αισθητική και η λειτουργικότητα της χερσαίας ζώνης προτείνονται τρεις διαφορετικές λύσεις για την κατασκευή των στεγάστρων στο παραλιακό μέτωπο του Ρεθύμνου, στα οποία κατ' επιλογή του παραχωρησιούχου και κατόπιν σχετικής έγκρισης της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας [δεδομένου ότι η παλιά πόλη του Ρεθύμνου προστατεύεται ως διατηρητέο μνημείο] θα εντάσσεται ένας έκαστος χρήστης και οι οποίες εν ολίγοις είναι:

**-είτε κινητές ομπρέλες από ξύλινο σκελετό και караβόπανο
-είτε σταθερή ξύλινη πέργκολα με караβόπανο και πλαινά υαλοπετάσματα και ζαρντινιέρες**

-είτε σταθερή ξύλινη πέργκολα από λευκή ξυλεία στην οροφή της οποίας δημιουργείται στέγη από καμβά με επένδυση PVC, η οποία στέγη ανοιγοκλείνει, και στα πλαινά τοποθετούνται υαλοπετάσματα και ζαρντινιέρες.

Ταυτόχρονα με την πρόταση αυτή αφενός μεν διαφοροποιείται το ύψος του οικονομικού ανταλλάγματος ανάλογα με την επιλεγόμενη λύση, το οποίο φθάνει στο ποσόν των 160 ευρώ ανά τ.μ. για την τρίτη ως άνω επιλογή [τη λεγόμενη «βαριά κατασκευή»] και αφετέρου προτείνεται να μην παραχωρείται χώρος επί της χερσαίας ζώνης Λιμένα στα εμπορικά καταστήματα, ήτοι στις επιχειρήσεις εκείνες που δεν είναι υγειονομικού ενδιαφέροντος [καφετέριες, μπαρ κλπ].

Δ. Κατ' αρχήν ως προς το ζήτημα της διάκρισης μεταξύ των επιχειρήσεων στις οποίες παραχωρείται το δικαίωμα χρήσης σε υγειονομικού ενδιαφέροντος, οι οποίες έχουν σχετικό δικαίωμα, και στις υπόλοιπες που δεν έχουν, λεκτέα τα εξής:

1. Κατ' αρχήν η διαφοροποίηση αυτή ευθέως παραβιάζει την αρχή της ισότητας, νοουμένης ως την ίση κρίση των ομοειδών νομικών και πραγματικών καταστάσεων, υπό την έννοια ότι ο κανόνας δικαίου που προβλέπει την έκδοση της διοικητικής πράξης, όπως διαμορφώνεται με τον προσδιορισμό της αόριστης έννοιας την οποία περιέχει πρέπει να εφαρμόζεται κατά τρόπο ομοιόμορφο [ενδ. ΣΤΕ 3641/1987]. Όταν η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας συνδυάζεται με την ταυτόχρονη κρίση ομοειδών καταστάσεων, οι οποίοι παρέχουν στοιχεία σύγκρισης, η τήρηση της ισότητας είναι εύκολη με βάση την αρχή της πρόδηλης υπεροχής, παραδοχή η οποία κατεξοχήν ανευρίσκει εφαρμογή στην προκείμενη περίπτωση, καθότι κατά την ρύθμιση της νομικής και πραγματικής κατάστασης στη χερσαία ζώνη Λιμένα της πόλης του Ρεθύμνου, χωρίς ουδένα αποχρώντα λόγο προς τούτο, ακολουθούνται δύο

μέτρα και δύο σταθμά κατά την αντιμετώπιση δύο κατηγοριών επιχειρήσεων, στις οποίες κατά την τελευταία εικοσαετία γίνεται παραχώρηση του κοινόχρηστου χώρου,

και συγκεκριμένα ενώ επιτρέπεται αυτή στα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, απαγορεύεται στα εμπορικά καταστήματα – τα μη διαθέτοντα τραπεζοκαθίσματα – χωρίς καμία αιτιολογία να επιστηρίζει την άνιση αυτή μεταχείριση καθότι:

2.Επ ουδενί δύναται οιοσδήποτε να ισχυρισθεί ότι οι επιχειρήσεις μας δεν τηρούσαν τις προδιαγραφές των κανονιστικών αποφάσεων του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Ρεθύμνου, τυχόν δε αντίθετη σκέψη δεν επιστηρίζεται σε δικαστικές αποφάσεις, πρωτόκολλα της Κτηματικής Υπηρεσίας του Δημοσίου κλπ, αλλά αποτελεί υποκειμενική διαπίστωση, η οποία μάλιστα ουδόλως συνοδεύεται από μία συνολική αξιολόγηση της τήρησης ή μη των προϋποθέσεων της παραχώρησης από τις λοιπές – πλην των εμπορικών καταστημάτων της παραλιακής Ελ. Βενιζέλου – ώστε να προκύπτει αν οι άλλες, πλην των δικών μας, παραχωρησιούχοι του κοινόχρηστου χώρου της χερσαίας ζώνης λιμένα τηρούσαν ή όχι τις σχετικές προϋποθέσεις, ώστε να συνεχίσουν να απολαμβάνουν του κοινοχρήστου χώρου και να τους παραχωρείται, ενώ τούτο δεν ισχύει για τα καταστήματά μας.

3.Συνεπώς, η άδικη σε βάρος μας αυτή διάκριση όφειλε αφενός μεν να επιστηρίζεται σε αντικειμενικά δεδομένα και συγκεκριμένα να εκθέτει ποιες παραβάσεις και μάλιστα σε ποιο ποσοστό εκ των παραχωρησιούχων έχουν διαπιστωθεί – διότι άλλως κυρώνει δικαίους και αδίκους – και αφετέρου να αξιολογήσει την φερόμενη «παραβατικότητα» των επιχειρήσεών μας συγκριτικά με τις λοιπές της οδού Ελ. Βενιζέλου, ώστε να καταλήξει στην βαλλόμενη απαγόρευση/ διάκριση.

4.Περαιτέρω, η διάκριση αυτή παραβιάζει καταφανώς την αρχή της χρηστής διοίκησης, υπό την ειδικότερη εκδοχή της αρχής της αναλογικότητας, σύμφωνα με την οποία το επαχθές μέτρο που επιβάλλεται στο διοικούμενο με την διοικητική πράξη πρέπει να είναι ανάλογο προς το

εξυπηρετούμενο δημόσιο συμφέρον, καθώς και την αρχή της «προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικουμένου» καθότι:

είμαστε κατ' αποκλειστικό επάγγελμα έμποροι, μισθωτές καταστημάτων πώλησης ειδών λιανικής επί της Ελ. Βενιζέλου της πόλης του Ρεθύμνου [καταβάλλοντες ένεκα της προφανούς εμπορικότητας της περιοχής ιδιαίτερας υψηλά μισθώματα και απασχολούντες προσωπικό] στους οποίους κατά τις κείμενες διατάξεις και επί σειρά ετών, που υπερβαίνουν κατά μέσο όρο τα δεκαπέντε έτη, παραχωρείται στην προβολή των καταστημάτων μας το αναλογούν σε ένα έκαστο εξ ημών τμήμα του κοινοχρήστου χώρου της χερσαίας ζώνης Λιμένα, καταβάλουμε δε το ετησίως καθοριζόμενο αντάλλαγμα. Καθίσταται, ως εκ τούτου, προφανές ότι η προσβαλλόμενη Απόφαση του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Ρεθύμνου ανατρέπει πλήρως τη μέχρι σήμερα δεδομένη κατάσταση λειτουργίας των επιχειρήσεων μας, και διά της ανατροπής αυτής, καθό χρόνο μάλιστα έχει ήδη ξεκινήσει η τουριστική περίοδος, ήτοι έχουμε ήδη προβεί στις προβλεπόμενες προμήθειες εμπορευμάτων προσλήψεις προσωπικού κλπ επιβίωση των οικογενειών μας, ως και των οικογενειών των εργαζομένων μας. Τούτο ευθέως προκύπτει από την κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας β βέβαιη κατακόρυφη πτώση του κύκλου εργασιών των επιχειρήσεών μας, δεδομένου ότι η εμπορικότητά τους ευθέως εξαρτάται από τη δυνατότητά μας όπως προβάλλουμε τα εμπορεύματά μας δια προθηκών έξωθεν των καταστημάτων μας, ώστε να γνωστοποιείται με τον τρόπο αυτό στο διερχόμενο εκ της παραλιακής οδού η ύπαρξή τους.

- προσέτι επισημαίνεται ότι το έννομο συμφέρον μας τυγχάνει άμεσο, ήτοι την ως άνω βλάβη υφιστάμεθα προσωπικών και όχι τρίτα πρόσωπα, ενώ εξάλλου είναι και ενεστώς, ήτοι υφίσταται συγχρόνως της λήψης της ως άνω Απόφασης, ως και κατά το χρόνο άσκησης της παρούσης μας, καθότι ήδη με τη λήψη της Απόφασης αυτής, η οποία είναι άμεσα εκτελεστή, είναι αδύνατη η παραχώρηση του έμπροσθεν του κοινόχρηστου χώρου των καταστημάτων μας κοινόχρηστου χώρου, εικόμη και αν υποβάλλουμε αρμοδίως αίτηση προς τούτο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

**Και με τη ρητή επιφύλαξη όσων τυχόν θα προσθέσουμε
ΖΗΤΟΥΜΕ**

Α] Η απαγόρευση χρήσης του χώρου της χερσαίας ζώνης Λιμένα, στο βαθμό που οδηγεί, ουσιαστικά, στον αφανισμό των επιχειρήσεών μας, στην απόλυση του προσωπικού μας, στην αδυναμία εξυπηρέτησης των οικονομικών μας υποχρεώσεων προς το Δημόσιο, το ΙΚΑ, τους προμηθευτές μας κλπ, συνιστά ιδιαίτερος επαχθές μέτρο, δυσανάλογο με τον επιδιωκόμενο σκοπό, αφού και, αν ακόμη σκοπεύεται δι' αυτής να προβούν τα αρμόδια προς τούτο όργανα σε αισθητικής, αρχιτεκτονικής κλπ φύσης παρεμβάσεις την παραλιακή λειωφόρο της πόλης, ηδύναντο να πράξουν τούτο με τη θέση αυστηρών προϋποθέσεων για την παραχώρηση του κοινόχρηστου χώρου ή/και χρονοδιαγράμματος προς τυχόν αποκαταστάσεις και διαμορφώσεις, αλλά αντί τούτου επελέγη εξ αρχής το πλέον δυσμενές για τους διοικούμενους/δικαιούχους μέσο.

Β] Εξάλλου, η προστατευόμενη εμπιστοσύνη των διοικουμένων, θίγεται κατάφωρα εν προκειμένω στο βαθμό που διά της ως άνω διάκρισης ανετράπη αιφνίδια και άνευ αποχρώντος λόγου μία δεδομένη κατάσταση δεκαπέντε τουλάχιστον ετών, ενώ ήδη επίκειται η τουριστική περίοδος και έχουμε προβεί στις δέουσες προετοιμασίες για τη συνήθη λειτουργία των επιχειρήσεών μας, χωρίς αφενός μεν να έχουμε καν κληθεί προκειμένου να εκφέρουμε τις απόψεις μας και αφετέρου να μας χορηγηθεί επαρκής χρόνος προκειμένου να προσαρμόσουμε τη λειτουργία τους στα νέα δεδομένα.

Ε. Περαιτέρω, και επί των προτεινόμενων λύσεων/στεγάστρων πρέπει να λάβετε υπόψη Σας τα εξής:

1. Από την κοινή λογική και πείρα καθίσταται σαφές ότι η πρώτη των ως άνω λύσεων, δηλαδή η τοποθέτηση κινητών ομπρελών αφενός μεν δεν είναι καθόλου λειτουργική, διότι ουδόλως προστατεύει τους επισκέπτες και πελάτες των

επιχειρήσεων από τις καιρικές συνθήκες, άρα είναι αδιανόητο και άσκοπο να επιλεγεί, και αφετέρου πρόκειται για μία λύση

εξαιρετικά κακάσθητη, αφού οδηγεί σε ένα «δάσος» από ομπρέλες στο παραλιακό μέτωπο του Ρεθύμνου, το οποίο ουσιαστικά μεταφέρει την εικόνα της αμμώδους παραλίας στη χερσαία ζώνη Λιμένα και αλλοιώνει πλήρως το χαρακτήρα της παλιάς πόλης του Ρεθύμνου.

2.Αναφορικά με τις δύο έτερες προτεινόμενες λύσεις και ιδίως την τρίτη εξ αυτών, σύμφωνα με τις οποίες κατασκευάζονται σταθερές ξύλινες πέργκολες με τα ειδικότερα στην σχετική πρόταση περιγραφόμενα υλικά και χαρακτηριστικά πρέπει να επισημανθεί αφενός μεν το υψηλότατο οικονομικό κόστος κατασκευής αυτών και αφετέρου το δεδομένο ότι η κατασκευή αυτών ουδόλως διαφοροποιεί την μέχρι σήμερα υπάρχουσα κατάσταση, αφού μορφολογικά η βαριά ξύλινη κατασκευή στεγάστρου ήδη υφίσταται και έχει κατασκευαστεί από το Δήμο Ρεθύμνου κατά τα παραπάνω. Η κρίσιμη, ωστόσο, αυτή έλλειψη, δηλαδή το γεγονός ότι ουδόλως διαλαμβάνεται και επουδενί γίνεται πρόνοια για το ποιος [το Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο Ρεθύμνου ή οι ενδιαφερόμενοι ιδιώτες] θα φέρει το οικονομικό βάρος της κατασκευής αυτής καθιστά τη σχετική – και μοναδική λειτουργικά- πρόταση αυτή έωλη και ανεφάρμοστη και μάλιστα στην παρούσα δεινή οικονομική συγκυρία, κατά την οποία παλαιές επιχειρήσεις της παραλιακής λεωφόρου του Ρεθύμνου προβαίνουν σε διακοπή εργασιών. Ποιος άραγε ιδιώτης επαγγελματίας, αγωνιζόμενος να επιβιώσει, θα προβεί σε μία επένδυση και κατασκευή κόστους αρκετών δεκάδων χιλιάδων ευρώ, όταν δεν γνωρίζει αφενός μεν αν η επιχείρησή του θα λειτουργεί την επάυριο και αφετέρου αν κατά το επόμενο έτος [δεδομένου ότι οι σχετικές παραχωρήσεις είναι ετήσιες] θα του παραχωρηθεί η χρήση του συγκεκριμένου χώρου στον οποίο έχει επενδύσει ένα εξαιρετικά σοβαρό δεδομένων των οικονομικών συγκυριών ποσόν ;;

Αυτή την αγωνία, αξιότιμε Κε Υπουργέ, σκοπούμε να Σας καταθέσουμε διά την παρούσης μας, διότι με αποφάσεις επί χάρτου, που δεν λαμβάνουν υπόψη τα οικονομικά, κοινωνικά

και τοπικά δεδομένα της αγοράς, είναι βέβαιον ότι αφενός μεν θα αφανισθεί σειρά επιχειρήσεων και αφετέρου ότι ουδείς θα

χωρήσει σε αίτηση για την παραχώρηση του χώρου εμπροσθεν της επιχείρησής του με αποτέλεσμα, πέραν της μη επιβίωσης της επιχείρησης, να μην επιβιώσει και το ίδιο το Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο, αφού δεν πρόκειται να εισπράττει τα ετήσια ανταλλάγματα, απαραίτητα για την απρόσκοπτη λειτουργία του.

3. Σημειωτέον ότι για την παραχώρηση της χρήσης των χώρων της χερσαίας ζώνης Λιμένα της πόλης του Ρεθύμνου υφίσταται ήδη και ισχύει σχετική κανονιστική Απόφαση του Δήμου Ρεθύμνου, ενώ ταυτόχρονα απαραίτητη προϋπόθεση για την παραχώρηση του χώρου είναι η προηγούμενη σύμφωνη γνώμη της τοπικής Εφορίας Αρχαιοτήτων, ενώ ο χώρος εποπτεύεται καθημερινά από το Λιμεναρχείο Ρεθύμνου, την Κτηματική Υπηρεσία Ρεθύμνου, την Τουριστική Αστυνομία κλπ, άρα υφίστανται ήδη τόσον το κανονιστικό πλαίσιο όσο και οι δικλείδες ασφαλείας για τη τήρηση της κείμενης Νομοθεσίας από τους παραχωρησιούχους, ώστε παρέλκει και καθίσταται όλως περιττή μία εκ θεμελίων ανατροπή των ισχυόντων, η οποία είτε θα μετατρέψει το παραλιακό μέτωπο της πόλης σε κακαίσθητο δάσος ομπρελών είτε θα αφανίσει το σύνολο των επιχειρήσεων σε αυτήν, μετατρέποντας το παραλιακό μέτωπο σε χώρο παράνομης στάθμευσης και «έρημη χώρα».

Για τους λόγους αυτούς είναι επιτακτική η ανάγκη, ιδίως στην παρούσα δραματική για όλους μας οικονομική συγκυρία να διατηρηθούν στη ζωή επιχειρήσεις, που απασχολούν εργαζόμενους, καταβάλλουν ασφαλιστικές εισφορές, φόρους, μισθώματα κλπ και, ταυτόχρονα, να αποκομίζει έσοδα το Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο του Ρεθύμνου, ώστε να δύναται να προβαίνει στην εκτέλεση των καταστατικών σκοπών του για την εύρυθμη λειτουργία της χερσαίας ζώνης Λιμένα, ανάγκες τις οποίες ευθέως αντιστατεύεται η προτεινόμενη ρύθμιση και, ως εκ τούτων, Σας ζητούμε να μην συμπράξετε διά της αποδοχής της σχετικής πρότασης στην εξέλιξη αυτή.

Σε επίμετρο και αυτονόητα παραμένουμε στη διάθεσή Σας για οποιαδήποτε διευκρίνιση και επικοινωνιακή συνεργασία.

Αρμόδιος Δικαστικός Επιμελητής να επιδόσει νόμιμα την παρούσα μας στον Υπουργό Πολιτισμού Κο Παύλο Γερουλάνο, κάτοικο Αθηνών, προς γνώση του.

**Ρέθυμνο 20/11/2010
Οι Αναφέροντες**